

De Laatste Gemeente Behoort Niet Tot Babylon

De laatste Gemeente behoort niet tot Babylon

Een woord vooraf.

Te alle tijde, zowel in de Oud- als Nieuwe Testamentische bedeling, heeft de gemeente des Heeren met afval te strijden gehad. Valse profeten, valse apostelen zijn dikwijls opgestaan en waren vooral dan gevaarlijk, wanneer zij beweerden meer licht van God te hebben, en wanneer zij zich niet ontzagen de geroepen dienaars des Heeren van afval te beschuldigen (gelijk Paulus bijv. in Galatië verdacht gemaakt werd, de wet des Heeren te verzaken) en zichzelf als zovelen vromer en nauwgezet aan de gemeente aan te prijzen. Met dergelijke tegenstanders heeft ook het Adventvolk dikwijls te doen gehad en we moeten ook in de toekomst die strijd verwachten. Zulke afwijkende leden hebben zich graag beroepen op uitspraken van zr. White om daardoor hun beschuldigingen voor de gemeente en de leiders te staven. Omdat zich dit verschijnsel telkens herhaalt, doen wij hier het antwoord uit de geschriften van zr. White, zonder verder commentaar, volgen. Laat ons allen luisteren naar deze ernstige vermaningen en waarschuwingen. Dat God mag geven, dat ook nog menig afgedwaalde daardoor van de dwaling van zijn weg moge terugkeren.

De Laatste Gemeente Behoort Niet Tot Babylon

“Ik ben zeer bedroeft geworden door het lezen van de brochure uitgegeven door br. S. en zijn medewerkers. Zonder mijn toestemming hebben zij uittreksels van de “Testimonies” (Getuigenissen) genomen en ze gevoegd in de brochure, door hen gepubliceerd, om daarmee de schijn te geven, dat ik de stelling ondersteun en goedkeur, die zij hebben ingenomen. Hiermee hebben zij iets gedaan, dat noch recht, noch rechtvaardig is. Door onverantwoordelijke vrijheden te nemen, hebben zij een theorie onder het volk gebracht, die van een aard is om te misleiden en verwoestingen aan te richten. Velen hebben in het verleden hetzelfde gedaan en daarmee aan stellingen, die onhoudbaar en vals waren, de schijn gegeven, dat zij daarin door de “Testimonies” ondersteund werden.

Ik heb licht ontvangen, waaruit mij duidelijk blijkt dat de stelling, die door br. Stanton en zijn aanhangers is ingenomen, niet juist is, maar een is van de “zie hier en zie daar” bewegingen, die de laatste dagen, waarin wij leven, zullen kenmerken. Om duidelijk te maken op welke manier br. S. zijn brochure heeft samengesteld, vermeld ik hier het volgende: Ik schreef een vertrouwelijke brief aan één van onze predikers. Deze broeder zond, uit louter vriendelijkheid, hiervan een afschrift aan br. S., in de hoop hem hiermee goed te doen. In plaats nu van het aan te nemen als een zaak voor zijn eigen goed, drukte hij er gedeelten van af in zijn brochure, onder de titel van “onuitgegeven Getuigenis” (Unpublished Testimony), om daarmee de stelling te schragen, die hij ingenomen had. Is dat nu terecht? Er was niets in het getuigenis dat de stelling van br. S. ondersteunde; maar hij paste het verkeerd toe, evenals velen doen met de Heilige Schrift, tot nadeel van hun eigen ziel en die van anderen. God zal hen oordelen, die zich onverantwoordelijke vrijheden veroorloven en gebruik maken van oneerbare middelen om karakter en invloed te geven aan hetgeen zij als Waarheid beschouwen. Door op die manier gebruik te maken van een persoonlijke brief, die aan een ander gericht was, heeft br. S. de vriendelijk poging van iemand, die hem helpen wilde, misbruikt. De partijen, die de brochure “Loud Cry” (Luide roep) hebben uitgegeven, waarin zij de val van alle kerken aankondigen, hebben het bewijs geleverd dat de Heilige Geest niet met hen werkt. *“Aan hun vruchten zult gij hen kennen.”*

Zij, die de brochure ontvangen, waarin deze valse stellingen worden verkondigd, zullen de indruk krijgen, dat ik hen hierin ondersteun en mij met deze werkers verenigd heb in het verkondigen van hetgeen zij “nieuw licht” noemen. Ik weet, dat hun boodschap met Waarheid vermengd is, maar de Waarheid is er verkeerd in toegepast, en verwrongen door haar met leugen te verbinden. Aan de broeder, die een afschrift van mijn brief aan deze mannen gezonden heeft, wens ik te zeggen: ik koester niet de minste gedachte u daarover te berispen; ook moet niemand u om deze zaak enig blaam opleggen. Indien ik u verkeerd beoordeel en bestraffen zou, wanneer uw beweegredenen en bedoelingen goed waren, dan zou ik mij hiermee het ongenoegen van God op de hals halen. Indien de broeder, dien gij getracht hebt te helpen, zich ongepaste vrijheden heeft veroorloofd en het in hem gestelde vertrouwen heeft beschadigd, dan moet u zichzelf daarover niet beschuldigen, noch leed dragen over de gevolgen van hun ontrouw.

De Laatste Gemeente Behoort Niet Tot Babylon

Jezus onderricht aan de discipelen

De Getuigenissen bevatten dingen, die niet voor de wereld in het algemeen, maar voor de gelovige kinderen Gods bestemd zijn. Het is daarom niet gepast om het onderricht, de waarschuwing, de vermaning of een raad van deze aard aan de wereld bekend te maken. De Verlosser der wereld, de Gezondene van God, de grootste Leraar onder de kinderen der mensen, gaf zekere punten van onderricht niet aan de wereld, maar alleen aan Zijn discipelen. Hoewel Hij dingen mee te delen had aan de menigte, die Zijn schreden volgden, had Hij echter bijzonder licht en onderricht voor Zijn volgelingen, dat de scharen niet konden begrijpen noch waarderen. Toen Jezus Zijn discipelen uitgezonden had om te prediken en zij teruggekomen waren van hun eerste zendingsreis en verschillende ervaringen van hun Evangelieverkondiging te vertellen hadden, zeide Hij tot hen: *“Komt gijlieden hier in een woeste plaats en rust een weinig.”* In die eenzame plaats gaf Jezus aan Zijn volgelingen zult een onderricht, zulke raadgevingen en terechtwijzigingen en wenken tot voorzichtigheid als Hij nodig oordeelde voor hun werk. Dit onderricht was niet bestemd om aan de bonte menigte bekend gemaakt te worden, maar uitsluitend bedoeld voor Zijn discipelen.

Bij verschillende gelegenheden beval de Heere, dat zij, die door Hem met genezing waren gezegend, dit aan niemand mochten vertellen. Dit bevel hadden zij moeten gehoorzamen en beseffen, dat Jezus hun het zwijgen om gewichtige redenen opgelegd had. Aan dit uitdrukkelijk verlangen hadden zij behoren te voldoen. Het had voldoende voor hen moeten zijn te weten, dat Hij goede redenen voor dit dringend verzoek moest hebben en zij zich daarom aan die raad te houden hadden. De Heere wist, dat Hij door het genezen van zieken, door het verrichten van wonderen tot het herstel van het gezicht of tot reiniging van melaatsheid zijn eigen leven in gevaar bracht; want indien de priesters of de oversten de bewijzen van Zijn goddelijke zending niet aannamen, dan zouden zij deze verkeerd uitleggen, vervalsen en aanklachten tegen Hem smeden. Weliswaar heeft Hij ook openlijk vele wonderen verricht, maar in sommige gevallen verzocht Hij hen, die aldus door Hem gezegend waren, aan niemand te vertellen wat Hij voor hen gedaan had. Toen het vooroordeel tegen Hem opgewekt was, nijd en jaloesheid ontstaan waren en zijn weg versperd werd, verliet Hij de steden en ging op zoek naar hen, die naar de verkondiging van zijn Waarheid wilden luisteren en ze waarderen.

De Heere Jezus achtte het nodig om aan Zijn discipelen vele dingen duidelijk te maken, die Hij niet voor de scharen ontvouwde. Hij maakte hun duidelijk om welke redenen de schriftgeleerden, farizeeërs en priesters Hem haatten; ook vertelde Hij hun van Zijn aanstaande lijden, verraad en dood; maar aan de wereld maakte Hij deze dingen niet zo duidelijk. Aan Zijn discipelen had Hij waarschuwingen te geven; aan hen ontvouwde Hij de droevige afloop van de toekomstige gebeurtenissen en ook wat zij zelf te verwachten hadden. Dit kostelijk onderricht verstonden zij niet eerder dan na Zijn dood, opstanding en hemelvaart. Zij werden deze dingen in herinnering gebracht toen de Heilige Geest over hen uitgestort werd.

Misbruik van vertrouwen

Het was misbruik van vertrouwen om hetgeen Jezus bedoelde geheim te houden aan anderen bekend te maken en zodoende de zaak van de Waarheid te

De Laatste Gemeente Behoort Niet Tot Babylon

schaden en in verachting te brengen. De Heere heeft aan zijn volk gepaste boodschappen van waarschuwing, vermaning, raad en onderricht gegeven, maar het is niet gepast om deze boodschappen uit hun verband te rukken en ze zo te gebruiken, dat zij ogenschijnlijk kracht bijzetten aan boodschappen van dwaling. In de brochure, die door br. S. en zijn aanhangers is uitgegeven, beschuldigt hij de gemeente Gods van Babylon te zijn en dringt hij erop aan om zich van de gemeente te scheiden. Dit werk is noch eervol, noch rechtvaardig. In het samenstellen van hun geschrift hebben zij mijn naam en geschriften gebruikt om steun te geven aan hetgeen ik afkeur en voor dwaling verklaar. Wanneer deze brochure in de handen van de mensen komt, zal men de verantwoordelijkheid van deze valse stelling op mij schuiven, terwijl de inhoud ervan nochtans lijnrecht in strijd is met de strekking van mijn geschriften en met het licht, dat God mij gegeven heeft. Zonder enige aarzeling kan ik zeggen, dat de drijvers van dit werk zichzelf grotelijks bedriegen.

Een valse boodschap

Jarenlang heb ik als mijn getuigenis gegeven, dat wanneer er iemand opstaat, die voorgeeft groot licht te hebben, en dan leert om af te breken, wat de Heere door menselijke instrumenten heeft opgebouwd, hij grotelijks bedrogen is en niet in één lijn met Christus samenwerkt. Zij die beweren dat de Zevende Dags Adventistengemeente Babylon zijn of er een deel van uitmaken, deden beter thuis te blijven. Laat hen liever eens stilstaan en nagaan welke boodschap heden verkondigd moet worden. In plaats van met Goddelijke instrumenten mee te werken om een volk voor te bereiden, dat in de dag van de komst des Heeren zal kunnen bestaan, hebben zij zich aangesloten bij hen, die een aanklager is van de broederen en hen dag en nacht beschuldigt voor God. Satanische instrumenten zijn opgestegen uit de afgrond om de mensen aan te sporen tot het vormen van een bondgenootschap van kwaad, om zodoende het volk te plagen, te kwellen, lastig te vallen en grote moeilijkheden te berokkenen. Straks zal de wereld nog in rep en roer gebracht worden wegens vijandschap tegen de Zevende Dags Adventisten, enkel en alleen omdat zij geen hulde willen bewijzen aan het pausdom in het vieren van de zondag, welke dag een instelling is van deze antichristelijke macht. Het is satans streven dat volk van de aarde weg te vagen, opdat hij onbetwiste heerschappij over deze wereld wil hebben.

Satans aanklachten

Aan de profeet Zacharia werd een voorstelling gegeven van het toneel van satans aanklagerij. Hij zegt: “*Daarna toonde Hij mij Jozua, de Hogepriester, staande voor het aangezicht van de engel des HEEREN, en de satan stond aan zijn rechterhand om hem te wederstaan.*” Jezus is onze grote Hogepriester in de hemel. Wat doet Hij? – Hij bidt voor Zijn volk en doet verzoening voor degenen, die in Hem geloven. Door Zijn toegerekende gerechtigheid zijn zij door God aangenomen, en nu maken zij op hun beurt aan de wereld kenbaar, dat zij hun trouw aan God verpand hebben door het onderhouden van zijn geboden. Jegens hen is satan met een bittere haat vervuld; hij betoont jegens hen dezelfde geest, dien hij ook aan Jezus betoonde, toen Die hier op aarde was. Toen Jezus voor Pilatus stond, trachtte deze Romeinse landvoogd Jezus’ vrijstelling te bewerken; hij deed al het mogelijke om de keuze van

De Laatste Gemeente Behoort Niet Tot Babylon

het volk ten gunste van Jezus te leiden en Hem van het vreselijke lijden te verschonen, dat anders aan hem moest worden voltrokken. Hij stelde daarom aan de oproerige menigte de Zoon van God en de misdadiger Barabbas voor en vroeg: *“Welke wilt gij, dat ik u zal loslaten, Barabbas, of Jezus, die genaamd wordt Christus? ... en zij zeiden: Barabbas. Pilatus zeide tot hen: Wat zal ik dan doen met Jezus, Die genaamd wordt Christus? Zij zeiden allen tot hem: Laat Hem gekruisigd worden.”*

De wereld was opgehitst door de vijandschap van satan en toe zij gevraagd werd om te kiezen tussen de Zoon van God en de misdadiger Barabbas, kozen zij een moordenaar in plaats van Jezus. Laat ons steeds in gedachtenis houden, dat wij nog in dezelfde wereld zijn waar Jezus, de Zoon van God, werd verworpen en gekruisigd, waarop nog altijd de schuld rust van het verachten van Christus en het geven van de voorkeur aan een moordenaar i.p.v. het zondeloze lam van God. En nu zullen wij met de wereld in hetzelfde oordeel moeten delen, dat het kiezen van Barabbas i.p.v. Jezus ten gevolge heeft, indien wij, ieder voor zich, ons niet tot God bekeren wegens de overtreding van Zijn wet en geloof leren oefenen in Jezus Christus, Die door de wereld verworpen werd. Niet alleen de Joden, maar de hele wereld staat heden onder de aanklacht van opzettelijke verwerping en vermoorden van de Zoon van God. Gods Woord zegt nadrukkelijk dat Joden en heidenen, koningen en stadhouders, predikanten, priesters en het volk, - alle klassen en sekten, die dezelfde geest van haat, nijd, vooroordeel en ongeloof openbaren, die ook door de moordenaars van Jezus betoond werd, - zich nog op dezelfde wijze gedragen zouden, indien hun de gelegenheid gegeven werd, die de Joden en het volk hadden ten tijde van Jezus. Zij zouden bezielde zijn met dezelfde geest van hen, die voorheen de dood van de Zoon van God eisten.

In het toneel, waarin ons het werk van Christus voor ons en de hardnekkige beschuldiging van satan tegen ons voorgesteld wordt, staat Jezus als de Hogepriester, biddende t.b.v. het volk, dat Gods geboden onderhoudt. Satan stelt het volk van God voor als grote zondaren en houdt Hem de lijst van zonden voor, die ten gevolge van zijn verzoeken door hen bedreven zijn en dringt erop aan, dat zij vanwege hun overtredingen in zijn hand mogen overgegeven worden om hen te vernietigen. Ook dringt hij erop aan dat zij niet langer door gediensstige geesten zullen worden beschermd tegen het bondgenootschap van kwaad. Hij is woedend omdat hij het volk van God niet met de wereld in bundels binden kan om hem in alles trouw te zijn. Koningen, heersers en stadhouders hebben zelf op zich het stempel van de antichrist geplaatst en worden voorgesteld als de draak, die de heiligen de oorlog verklaart, - de heiligen die Gods geboden bewaren en het geloof van Jezus hebben. In hun vijandschap jegens het volk van God, betonen zij zich ook schuldig in hun keuze van Barabbas i.p.v. Jezus.

De wereld opgeroepen om rekenschap te geven

God heeft een twist met de wereld. Wanneer straks het oordeel over haar zal aanvangen en de boeken zullen worden geopend, dan heeft Hij een vreselijke rekening met de wereld te vereffenen, - een rekening, die hen zou doen vrezen en beven, indien zij niet verblind waren door de satanische misleidingen en bedriegerijen. God zal van de wereld rekenschap vragen voor de dood van Zijn eniggeboren Zoon, die de wereld, zover als dat in haar macht was, opnieuw

De Laatste Gemeente Behoort Niet Tot Babylon

gekruisigd en te schande gemaakt heeft in de vervolging van Zijn volk. de wereld heeft Christus verworpen in de persoon van Zijn heiligen, en Zijn boodschap in het verwerpen van de boodschappen van profeten, apostelen en boden. Zij hebben de medewerkers van Christus verworpen en daarvoor zullen zij rekenschap moeten geven.

De aanklager bestraft

Satan staat aan het hoofd van alle aanklagers van de broeders; maar wat antwoord de Heere hem wanneer hij wijst op de zonden van Gods volk? *“Doch de HEERE zeide tot den satan: De HEERE schelde u, gij satan, ja de HEERE schelde u, Die Jeruzalem verkiest; is deze niet een vuurbrand uit het vuur gerukt? Jozua nu was bekleed met vuile klederen, als hij voor het aangezicht des Engels stond.”* Satan had het uitverkoren en getrouw volk van God voorgesteld als vol onreinheid en zonde. Hij kon de bijzondere zonden aanwijzen, waaraan zij schuldig waren. Had hij niet het hele bondgenootschap van boze engelen aan het werk gezet om hen door zijn bedriegelijke listen in deze zonden te leiden? Maar zij hadden zich bekeerd en de gerechtigheid van Christus aangenomen. Zij stonden dientengevolge voor God bekleed met de klederen van Christus' gerechtigheid, en *“toen antwoordde Hij en sprak tot degenen die voor Zijn aangezicht stonden, zeggende: Doet deze vuile klederen van hem weg. Daarna sprak Hij tot hem: Zie, Ik heb uw ongerechtigheid van u weggenomen en Ik zal u wisselklederen aandoen.”* Elke zonde, door hem bedreven, was vergeven en zij stonden voor God als uitverkoren en getrouw, als onschuldig, als volmaakt, alsof zij nooit gezondigd hadden.

Het bemoedigend Woord

“Dies zeg ik: Laat hen een reine hoed op zijn hoofd zetten. En zij (Gods engelen) zetten dien reinen hoed op zijn hoofd, en zij togen hem klederen aan, en de Engel des HEEREN (Jezus, de Verlosser) stond daarbij. Toen betuigde de Engel des HEEREN Jozua, zeggende: Zo zegt de HEERE der heirscharen: Indien gij in Mijn wegen zult wandelen, en indien gij Mijn wacht zult waarnemen, zo zult gij ook Mijn huis richten en ook Mijn voorhoven bewaren; en Ik zal u wandelingen geven onder dezen die hier staan.” Ik wenste wel dat allen, die belijden de tegenwoordige Waarheid te geloven, eens ernstig wilden nadenken over de wonderlijke dingen, die in dit hoofdstuk worden voorgesteld. Hoe zwak het volk van God zijn moge en met welke zwakheden ook behept, toch zullen zij, die onder dit goddeloos en verkeerd geslacht, zich om hun ontrouw aan god bekeren en trouw aan Hem worden, Zijn heilige wet hoog houden en de bres toemuren, die door de mens der zonde, o.l.v. satan is gemaakt, door de gerechtigheid van Christus eenmaal volmaakt voor Hem staan. De Waarheid zal niet altijd onder het stof liggen en onder de voeten van de mensen vertreden worden. Neen, zij zal verheerlijkt en heerlijk gemaakt worden; zij zal in al haar natuurlijke luister stralen, schitteren en eeuwig blijven.

De Laatste Gemeente Behoort Niet Tot Babylon

Woorden van beschuldiging komen niet van God

God heeft een volk, waarin al de hemelingen belang stellen en zij maken het enige voorwerp op aarde uit, dat dierbaar is aan het hart van God. Laat een ieder die deze woorden leest, ze grondig overdenken. Wanneer er iemand opstaat, hetzij uit ons midden of buiten onze kring, die zich gedrongen voelt om te verkondigen, dat Gods volk onder Babylon moet worden gerekend, en voorgeeft dat de luide roepstem een oproep is om deze gemeente te verlaten, dan mag u weten, dat hij niet de boodschap van de Waarheid brengt. Ontvang hem niet; groet hem niet, want God heeft niet door hem gesproken; ook heeft God hem geen boodschap gegeven; hij heeft gelopen zonder gezond te zijn geweest. De boodschap vervat in de brochure "De Luide roep" is een bedrog. Zulke boodschappen zullen er meer komen en men zal voorgeven dat zij van God gezond zijn, maar deze aanspraak zal vals zijn, want zij bevatten geen licht maar duisternis. Er zullen boodschappen van beschuldiging tegen het volk van God komen van gelijke aard als het werk dat satan doet in het beschuldigen van Gods volk. En deze boodschappen zullen weerklinken in dezelfde tijd dat Hij tot Zijn volk zegt: *"Maak u op, word verlicht, want uw Licht komt, en de heerlijkheid des HEEREN gaat over u op. Want zie, de duisternis zal de aarde bedekken en donkerheid de volken; doch over u zal de HEERE opgaan, en Zijn heerlijkheid zal over u gezien worden."*

Een werk van bedrog

Men zal ontdekken, dat de verkondigers van valse boodschappen geen diep besef hebben van eer en eerlijkheid. Zij zullen de mensen bedriegen en hun dwalingen met de Getuigenissen van zr. White vermengen en haar naam gebruiken om invloed aan hun werk te geven. Zij nemen zulke uittreksels uit de Getuigenissen als zij menen te kunnen verdraaien om hun stellingen te verdedigen. Deze plaatsen zij dan in een omlijsting van leugen, zodat hun dwaling gewicht mag hebben en door het volk aangenomen worden. Wat God gegeven heeft om de gemeente, het overblijfsel van Gods volk, te waarschuwen, te vermanen, te troosten, te bemoedigen en voor te lichten, wordt door hen verkeerd uitgelegd en verkeerd toegepast. Die de Getuigenissen aannemen als Gods boodschap, zullen er door geholpen en gezegend worden; maar die deze Getuigenissen vaneen scheuren, met het doel om hun idee te schragen of hun dwaalweg te rechtvaardigen, zullen door hetgeen zij leren, niet gezegend worden. Wie beweert, dat de kerk der Zevende Dags Adventisten Babylon is, handelt evenals satan, die de broeders dag en nacht voor God aanklaagt en beschuldigt. Door aldus de Getuigenissen te misbruiken, worden zielen in verwarring gebracht, want zij verstaan de houding niet die de Getuigenissen tegenover het standpunt van deze dwaalleraren innemen. Gods bedoeling was echter, dat de Getuigenissen altijd in de omlijsting van de Waarheid zouden staan.

De verkondigers van leugen zullen zeggen: "zo spreekt de Heere," wanneer de Heere niet gesproken heeft. Zij zijn getuigen van valsheden en niet van Waarheid. Indien de verkondigers van de boodschap dat deze gemeente Babylon is, het geld dat voor de verbreiding van deze dwaling is besteed, aangewend hadden voor de opbouw i.p.v. voor het afbreken van Gods werk, dan zouden zij het bewijs geleverd hebben dat zij door God geleid waren.

De Laatste Gemeente Behoort Niet Tot Babylon

Er moet nog een groot werk gedaan worden in de wereld; een groot werk moet nog verricht worden in het buitenland. Er moeten scholen gesticht worden, opdat de kinderen, de jeugd en de meer volwassenen een opleiding kunnen ontvangen, om zo spoedig mogelijk naar de zendingsvelden gezonden te worden. Er is niet alleen behoefte aan predikanten voor het buitenland, maar ook aan wijze, verstandige werkers van elk aard. De Macedonische roepstem weerklinkt van alle delen van de wereld: "Komt over en helpt ons". Wegens de verantwoordelijkheid die op ons rust om het Evangelie aan alle mensen te verkondigen, bestaat er grote behoefte aan mannen en middelen; en nu is satan op elke denkbare wijze aan het werk om deze middelen in te houden en zodoende de mannen te verhinderen het werk te doen, dat door hen behoorde verricht te worden. Het geld dat zo nodig aangewend moest worden voor het bouwen van kerken of voor het stichten van scholen, waarin werkers voor het zendingswerk konden worden opgeleid en jonge mannen en vrouwen konden worden gevormd om geduldig, verstandig en met volharding te werken, opdat zij instrumenten mochten zijn om een volk voor te bereiden voor de grote dag des Heeren, wordt zodoende aan een nuttig en zegenrijk doel onttrokken en aangewend om het werk des Heeren te behandelen en te belasteren.

De grote dag des Heeren is nabij en zeer haastende; en er moet nog een groot werk gedaan worden en dat zeer snel. Nu zijn er onder de gelovigen aan de tegenwoordige Waarheid personen, die niet verstaan, hoe zij het geld moeten besteden, dat de Heere hun heeft toevertrouwd, om daarmee het werk te doen, dat gedaan moet worden. Wegens hun gebrek aan nederigheid en ootmoed van het hart kunnen zij de grootheid van het werk niet zien. Maar allen, die zich door Jezus laten onderwijzen, zullen medewerkers met God worden. Zij daarentegen, die uitgaan om dwaling te verkondigen, die tijd en geld besteden aan een ijdel werk, leggen op de trouwe werkers in nieuwe velden extra lasten; want in plaats van al hun tijd te kunnen besteden aan de verkondiging van de Waarheid, zijn zij genoodzaakt om te velde te trekken tegen de verkondigers van dwalingen en van een ingebeelde boodschap.

Indien zij, die dit afbrekende werk gedaan hebben, de behoefte gevoeld hadden om het gebed van Jezus te beantwoorden, dat Hij opzond tot zijn Vader juist vòòr Zijn kruisiging, - het gebed, waarin Hij smeekte dat Zijn discipelen één mocht zijn, gelijk Hij één was met de Vader, dan zouden zij de middelen, die God hun heeft toevertrouwd, niet verkwisten, maar gebruiken tot bevordering van de zaak van de Waarheid. Zij zouden geen kostelijke tijd en krachten verkwisten om dwaling te propageren, die op haar beurt tijd en krachten van andere arbeiders zou vergen om ze tegen te gaan. Een werk van dien aard is niet geïnspireerd door God maar door de boze.

"Wie is er onder u, die de HEERE vreest, die naar de stem Zijn knechts hoort? Als hij in duisternis wandelt en geen licht heeft, dat hij bouwe op den Naam des HEEREN en steune op zijn God, ziet, gij allen, die een vuur aansteekt, die u met spranken omgordt! Wandelt in de vlam van uw vuur en in de spranken, die gij ontstoken hebt. Dat geschiedt u van Mijn hand; in smart zult gij nederliggen." De boodschap door sommigen verkondigd, dat de gemeente Babylon is, geeft de indruk, dat de Heere geen gemeente op aarde heeft.

De Laatste Gemeente Behoort Niet Tot Babylon

Een levende Gemeente

Heeft God geen levende gemeente? Gewis; Hij heeft een levende gemeente, maar het is een strijdende en nog geen triomferende gemeente. Het spijt ons dat er gebrekkige leden in zijn, dat er onkruid onder de tarwe is. Jezus zeide: *“Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een mens, die goed zaad zaaide in zijn akker; en als de mensen sliepen, kwam zijn vijand en zaaide onkruid midden in de tarwe en ging weg ... En de dienstknechten van de heer des huizes gingen en zeiden tot hem: Heere, hebt gij niet goed zaad in uw akker gezaaid? Vanwaar heeft hij dan dit onkruid? En hij zeide tot hen: Een vijandig mens heeft dit gedaan. En de dienstknechten zeiden tot hen: Wilt gij dan, dat wij heengaan en datzelve vergaderen? Maar hij zeide tot hen: Neen, opdat gij, het onkruid vergaderende, ook mogelijk met hetzelfde de tarwe niet uittrekt. Laat ze beide tezamen opwassen tot den oogst en in den tijd des oogstes zal ik tot de maaiers zeggen: Vergadert eerst dat onkruid en bindt het in busselen; maar brengt de tarwe samen in mijn schuur.”*

In de gelijkenis van de tarwe en het onkruid wordt ons de reden aangegeven waarom het onkruid niet uitgetrokken wordt: opdat ook mogelijk de tarwe niet mee uitgetrokken wordt. Menselijke gedachten en menselijk oordeel zou hierin grote fouten begaan. Maar liever dan een fout te maken en een enkele tarwestengel uit te trekken, zegt de Meester: *“Laat ze beide opwassen tot de oogst”*; dan zullen de engelen het onkruid bijeenvergaderen om het te vernietigen. Hoewel wij als gemeente voorgeven de meest ten volle ontvouwde Waarheid te bezitten, zijn er toch onder ons die zwakheden en gebreken hebben, evenals er onkruid onder de tarwe is en God is lankmoedig en geduldig met hen. Hij bestraft en waarschuwt de dwalenden; zelfs als zij slechts langzaam de lessen, die Hij hun geeft, leren, vernietigt Hij hen niet; Hij trekt het onkruid niet tussen de tarwe uit. Onkruid en tarwe moeten tezamen opwassen tot de oogst; wanneer de tarwe tot zijn volle ontwikkeling gekomen is, zal hij duidelijk te onderkennen zijn van het onkruid wegens zij karakter.

De gemeente Gods op aarde zal onvolmaakt zijn, maar God vernietigt Zijn gemeente niet wegens haar zwakheden. Er zijn er geweest en er zullen er zijn die in hun onverstandige ijver de gemeente zouden willen reinigen en het onkruid uit de tarwe wegnemen. Maar Jezus heeft ons bijzonder licht gegeven hoe wij met dwalenden en met onbekeerden in de gemeente handelen moeten. Er mag door de gemeente niet overijlt gehandeld worden in het uitsluiten van personen, die zij denken gebrekkig van karakter te zijn. Er zal altijd onkruid onder de tarwe zijn; maar er zou meer kwaad aangericht worden door het uit te wieden. – behalve op Gods aangewezen manier. – dan door het te laten staan. Terwijl de Heere personen tot de gemeente brengt, die werkelijk bekeerd zijn, brengt satan er soms personen, die onbekeerd zijn. Terwijl de Heere goed zaad zaait, zaait satan er onkruid. Er zijn onophoudelijk twee tegenovergestelde invloeden aan het werk op de leden der gemeente: de ene invloed werkt steeds voor de reiniging van de gemeente, de andere om het volk van God te verderven.

Judas gelegenheid geven

Jezus wist dat Judas karaktergebreken had, maar toch nam Hij hem aan als één van de discipelen. Hij schonk hem dezelfde voorrechten en gelegenheden, die Hij aan

De Laatste Gemeente Behoort Niet Tot Babylon

de anderen gaf, die Hij gekozen had. Judas was zonder verontschuldiging voor de weg, die hij later insloeg. Hij had een dader van het Woord kunnen zijn, evenals Petrus, Jakobus en Johannes en de andere discipelen. Jezus gaf hun kostelijke onderwijzingen, zodat zij door omgang met Hem tot bekering mochten komen en niet noodzakelijkerwijs hun karaktergebreken moesten behouden.

De Gemeente niet volmaakt

Sommige mensen schijnen de verwachting te koesteren, dat wanneer zij zich bij de gemeente aansluiten, zij er alleen reine en volmaakte mensen zullen aantreffen. Zij zijn ijverig voor hun geloof en als zij dan gebreken in de gemeenteleden ontdekken, zeggen zij: “Wij hebben de wereld verlaten om geen gemeenschap te hebben met slechte karakters, maar het kwaad is hier ook,” en dan vragen zij, zoals de dienaren in de gelijkenis: *“Vanwaar dit onkruid?”*. Wij moeten echter niet teleurgesteld zijn, want de Heere heeft ons niet de verzekering gegeven dat Zijn gemeente rein is. Ook zal al onze ijver de strijdende gemeente niet zo rein kunnen maken als de triomferende gemeente zal zijn. De Heere heeft ons verboden om op een ruwe wijze te keer te gaan tegen hen, die naar ons inziens in dwaling verkeren; wij mogen geen vervloekingen en scherpe afkeuringen uitdelen aan hen, die gebreken hebben. Kortzichtig als de mens is, loopt hij licht gevaar het karakter verkeerd te beoordelen. Daarom heeft god het beoordelen van karakter niet overgelaten aan hen, die er niet geschikt voor zijn. Wij behoeven geen uitspraak te doen over wat tarwe en wat onkruid is. De tijd van de oogst zal ten volle de twee klassen openbaren die hier door tarwe en onkruid zijn voorgesteld. Dit scheidingswerk heeft God aan engelen opgedragen en niet aan de handen van mensen toevertrouwd.

Valse leer is één van de satanische invloeden, die in de gemeente werkt, waardoor onbekeerden in de gemeente worden gebracht. Deze zijn niet gehoorzaam aan de woorden van Jezus en streven ook niet naar de eenheid van het geloof, van de geest en van de leer. Zij werken niet voor de eenheid, waarvoor Jezus bad. En juist deze eenheid zou kracht geven aan het getuigenis van de discipelen om de wereld te overtuigen dat God Zijn Zoon gezonden had in deze wereld, *“opdat een iegelijk, die in Hem gelooft, niet verdere, maar het eeuwig leven hebbe.”* Indien de eenheid waarvoor Jezus heeft gebeden, onder Gods volk bestond, dan zouden zij levende getuigen voor Hem zijn en een helder licht te midden van de zedelijke duisternis van deze wereld.

Satan is toegestaan te verzoeken

Maar i.p.v. de eenheid, die onder de gelovigen behoorde te bestaan, treft men er onenigheid aan. Dit komt doordat men toelaat dat satan in de gemeente komt, die dan door sluw bedrog en misleidingen de achterblijvers in genade, die niet de lessen van zachtmoedigheid en nederigheid van het hart van Jezus hebben geleerd, op andere banen leidt en zodoende de eenheid van de gemeente zoekt te verbreken. Dan ziet men mannen opstaan, sprekende verkeerde dingen, om de discipelen af te trekken achter zich. Deze geven dan voor dat God hun groot licht gegeven heeft, maar hoe handelen zij onder deze invloed? Gedragen zij zich gelijk de twee discipelen, die naar Emmaüs gingen? Toen deze licht ontvingen, keerden zij terug en zochten hen op, die

De Laatste Gemeente Behoort Niet Tot Babylon

God zover geleid had en nog leidde en vertelden hun, dat zij Jezus gezien en met Hem gesproken hadden.

Hebben de personen, die voorgeven groot licht voor de gemeente ontvangen te hebben, ook deze weg ingeslagen? Zijn zij tot de leiders in 's Heeren werk gegaan om het bewijs te leveren, dat dit licht hen beter zou toerusten om een volk voor te bereiden voor de grote dag des Heeren? Hebben zij raad gezocht bij de dragers van de Waarheid en die de laatste boodschap van waarschuwing aan de wereld brengen? Hebben zij overleg gepleegd met hen, die een diepe ervaring hebben in de dingen Gods? Waarom waren deze mannen, die schijnbaar zo vol ijver waren voor de zaak des Heeren, niet tegenwoordig op de Generale conferentie te Battle Creek, evenals de Godvruchtige mannen te Jeruzalem, ten tijde van de uitstorting van de Heilige Geest? Daar in het middelpunt van het werk ontsloten mannen hun schatkamers van licht en stortte de Heere Zijn Geest uit over Zijn volk, maar ontvingen deze scheurmakers ook van de zalving des Geestes? Terwijl de machtige werkingen van Gods Geest onder Zijn volk gezien, zielen tot bekering geleid en harten verbroken werden, luisterden sommigen naar de influisteringen van satan en werden met een ijver van beneden en niet van boven aangevuurd om uit te gaan en te verkondigen, dat het volk, over wie God Zijn Geest uitstortte en die de spade regen zullen ontvangen, dat de hele wereld zal verlichten, dat dat volk Babylon is. Hadden deze boden hun boodschap van de Heere ontvangen? Neen; want het was niet de boodschap van Waarheid.

De Gemeente het Licht van de Wereld

Alhoewel er verkeerdheden in de gemeente bestaan en er tot aan het einde van de tijd zullen blijven, is toch de gemeente van de laatste tijd een licht in de wereld, die verontreinigd is en waarvan de zeden bedorven zijn. De gemeente, verzwakt en gebrekkig, moet vermaand, gewaarschuwd en goede raad gegeven worden; zij is het enige voorwerp op aarde, waaraan God Zijn hoogste aandacht schenkt. De wereld is een werkplaats, waarin onder de samenwerking van menselijke en Goddelijke werktuigen, Jezus door Zijn genade en Goddelijke barmhartigheid wonderen verricht in de harten van de mensen. Engelen staan verbaasd als zij de karakterveranderingen gadeslaan, die bij degenen, die zich aan God overgeven, teweeggebracht worden en zij drukken daarover hun vreugde uit in blijde lofzangen aan God en het Lam. Zij zien personen, die voorheen kinderen des toorns waren, tot God bekeerd en medewerkers met Christus worden om zielen voor de Heere te gewinnen. Zij zien hoe personen, die tevoren duisternis waren, lichten worden, die helder stralen in de zedelijke nacht van dit goddeloos en verkeerd geslacht. Zij zien hen door een Christus gelijkvormige levenswandel voorbereid worden om met Hem te lijden, om ook later met Hem deelgenoot te worden van de heerlijkheid van de hemel.

God heeft een gemeente op aarde, die Gods vertrapte wet hoog houdt en tevens de wereld wijst op het Lam Gods dat de zonde der wereld wegneemt. De gemeente is de schatkamer van de rijkdom der genade van Christus en door die gemeente zal straks ook de laatste en meest volledige openbaring van Gods liefde aan de wereld bekend gemaakt worden, - een openbaring, die de wereld met heerlijkheid vervullen zal. Het gebed van Christus, dat Zijn gemeente één mocht zijn, gelijk als Hij één was met de Vader, zal eindelijk verhoord worden. De rijke bruidsschat van de

De Laatste Gemeente Behoort Niet Tot Babylon

Heilige Geest zal gegeven worden en door de onophoudelijke toevoer van die Geest zal dat volk van God getuigen worden in de wereld van de kracht Gods tot zaligheid.

Een afbrekend werk

Er is op dit ogenblik maar één kerk in de wereld, die in de bressen staat, de muur toemuurt en de oude, verwoeste plaatsen opbouwt. Wie nu de aandacht van de wereld en van de andere kerken bij deze kerk bepaalt als zijnde Babylon, werkt in overeenstemming met hem, die een aanklager van de broeders is. Is het mogelijk, dat er mannen onder ons kunnen opstaan, sprekende verkeerde dingen, uitdrukking gevende aan dezelfde gevoelens, die satan zo graag onder de mensen verspreidt ten opzichte van hen, die de geboden Gods bewaren en het geloof van Jezus hebben? Is er geen werk genoeg om aan uw ijver voldoening te geven, door aan hen, die nog in de duisternis van de dwaling te verkeren, de Waarheid bekend te maken? Gij hebt, als rentmeesters van middelen en gaven, uws Meesters goed misbruikt om dwaling te verbreiden. De hele wereld is vervuld met haat jegens hen, die de bindende aanspraken van Gods wet erkennen, en de gemeente, die aan Jehova getrouw is, moet een meer dan gewone strijd voeren. *“Want wij hebben den strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de geweldhebbers der wereld der duisternis dezer eeuw, tegen de geestelijke boosheden in de lucht.”* Zij die enig besef hebben van wat deze strijd betekent, zullen hun wapenen niet keren tegen de strijdende kerk, maar uit alle macht worstelen met het volk van God tegen het bondgenootschap van het kwaad.

Zij die een boodschap op hun eigen persoonlijke verantwoordelijkheid beginnen te verkondigen, en terwijl zij voorgeven van God geleerd te zijn, het tot hun bijzondere werk maken om af te breken, wat God gedurende vele jaren bezig was op te bouwen, doen niet de wil van God. Laat het bekend zijn dat zij staan aan de zijde van de grote bedrieger. Geloofst hen niet. Zij hebben zich aangesloten bij de vijanden van God en Zijn Waarheid. Zij zullen het predikersambt uitmaken voor een priesterheerschappij. Keert u van hen af en hebt geen gemeenschap met hun boodschap, hoeveel gebruik zij ook mogen maken van de Getuigenissen om zich daarmee te dekken. Ontvangt hen niet; want God heeft hun dat werk niet opgedragen. De vrucht van dat werk zal zijn ongeloof aan de Getuigenissen en zover als het in hun macht ligt, zullen zij het werk te niet doen, dat ik al deze jaren getracht heb op te bouwen.

Bijna geheel mijn leven is aan dit werk gewijd geweest. De last is mij echter menigmaal verzwaard, doordat er mannen opstonden, die een boodschap verkondigden, die God hun niet gegeven had. Deze klasse van boze werkers hebben uittreksels uit de Getuigenissen genomen en ze geplaatst in een omlijsting van dwaling, om aldus invloed aan hun valse getuigenissen bij te zetten. Wanneer het dan openbaar wordt, dat hun boodschap er één is van dwaling, dan worden de Getuigenissen, die men er bijgehaald heeft, eveneens voor dwaling aangezien; en het volk in de wereld, dat niet weet dat de aangehaalde Getuigenissen uittreksels zijn uit vertrouwelijke briefwisseling, die zonder mijn toestemming door hen zijn gebruikt, stelt deze zaken dan voor als een bewijs dat mijn werk niet uit God en niet volgens de Waarheid, maar een dwaling is. Zij, die aldus Gods werk in verachting brengen, zullen daarvan eenmaal rekenschap moeten afleggen voor God.

De Laatste Gemeente Behoort Niet Tot Babylon

Een Goddelijk verordend predikambt

God heeft een gemeente en zij heeft een Goddelijk verordend predikambt. *“En Dezelve heeft gegeven sommigen tot apostelen, en sommigen tot profeten, en sommigen tot evangelisten, en sommigen tot herders en leraars; tot de volmaking der heiligen, tot het werk der bediening, tot opbouwning van het lichaam van Christus; totdat wij allen zullen komen tot de enigheid des geloofs en der kennis van den Zone Gods, tot een volkomen man, tot de mate van de grootte der volheid van Christus; opdat wij niet meer kinderen zouden zijn, die als de vloed bewogen en omgevoerd worden met alle wind der leer, door de bedriegerij der mensen, door arglistigheid om listiglijk tot dwaling te brengen; maar de Waarheid betrachtende in liefde, alleszins zouden opwassen in Hem Die het Hoofd is, namelijk Christus;”*

De Heere heeft Zijn werktuigen, door Hemzelf aangesteld, en een gemeente, die vervolging, strijd en duisternis heeft doorleefd. Jezus heeft de gemeente lief en heeft Zichzelf voor haar gegeven; ook wil Hij haar vermeederen, louteren, veredelen en verheffen, zodat zij vast gevestigd zal zijn te midden van de verderfelijke invloeden van deze wereld. Mannen, door God aangewezen, zijn verkozen om nauwlettend en volhardend te waken, opdat de gemeente niet ondersteboven mag worden geworpen door de boze listen van satan, maar dat zij in de wereld mag staan tot bevordering van de eer van God onder de mensen. Er zal altijd een felle strijd blijven bestaan tussen de gemeente en de wereld. Van weerszijden zullen personen van verstand elkaar ontmoeten; beginsel zal tegenover beginsel gesteld worden, leugen en Waarheid met elkaar in botsing komen; maar in de crisis, die spoedig haar hoogtepunt zal bereiken moeten mannen van ervaring het hun door God aangewezen werk verrichten en over zielen waken als personen, die rekenschap moeten afleggen.

Zij die deze boodschap van dwaling ronddragen en de gemeente Gods voor dwaling uitmaken, verwaarlozen het werk dat God hun opgedragen had; zij zijn in strijd met organisatie, in strijd met het duidelijk bevel van God, ons gegeven door Maleachi, om al de tienden in Gods schathuis te brengen, terwijl zij menen een werk te moeten doen om te waarschuwen tegen de personen, die God verkoren heeft om Zijn boodschap van Waarheid te bevorderen. Deze werkers bevorderen de zaak en Gods Koninkrijk niet, maar doen een werk dat overeenkomt met dat van de vijand van alle ongerechtigheid. Dat deze mannen, die in opstand zijn met de wegen en middelen door God verordend ter bevordering van Zijn werk in deze dagen van gevaar, zich eens ontdoen van alle onbijbelse beschouwingen ten opzichte van de aard, het ambt en de macht van Gods aangewezen instrumenten.

Dat allen de woorden, die ik nu schrijf, goed begrijpen. Gods medewerkers zijn slechts Zijn instrumenten en zij bezitten in zichzelf geen essentiële genade of heiligheid. Hun succes is geheel afhankelijk van samenwerking met hemelse wezens. Zij zijn slechts aarden vaten, waarin God de schatten van Zijn Waarheid heeft gelegd. Paulus mag planten, Apollos begieten, maar het is God alleen, die de wasdom geeft.

God spreekt door Zijn aangestelde instrumenten; laat daarom niemand, noch een bondgenootschap van mensen de Geest Gods beledigen door te weigeren om te luisteren naar de woorden van Zijn uitverkoren boden. Wie weigert om te luisteren naar de boodschap van God, sluit zich op in een kamer van duisternis. Zij sluiten zich

De Laatste Gemeente Behoort Niet Tot Babylon

uit van grote zegeningen en beroven Christus van de eer, die Hem toekomt door hun minachting voor Gods aangewezen instrumenten.

Wacht u voor valse leraren

God is niet de auteur van verwarring, maar van vrede. Maar satan is een waakzame, nimmer-slapende vijand, altijd bezig met op de gemoederen van de mensen te werken, altijd zoekende naar een terrein, waar hij zijn onkruid kan zaaien. Als hij iemand vindt, die hij voor zijn dienst kan winnen, dan wil hij hem ideeën en valse theorieën ingeven en zijn ijver aanvuren om dwalingen te verbreiden. Waarheid daarentegen bekeert niet alleen, maar bewerkt ook een reiniging van de ontvanger ervan. Jezus heeft ons gewaarschuwd voor valse leraren. Vanaf het begin van ons werk zijn er van tijd tot tijd mannen opgestaan, die nieuwe en opzienbarende theorieën verkondigen. Maar indien zij, die voorgeven de Waarheid te geloven, tot mannen van ervaring wilden gaan, en Gods Woord ter hand nemen in een geest van ootmoed, gewillig om te leren, en hun theorieën onderzochten in het licht van de Waarheid, met de hulp van hun broeders, die ijverige onderzoekers van de Heilige Schrift geweest zijn en de Heere ernstig vroegen: “Is dit de weg van de Heere voor mij of is het een valse weg, waarop satan mij zou willen leiden?” Dan zouden zij licht ontvangen en aan het net van de vogelvanger ontkomen.

Dat al onze broeders en zusters zich ook in acht nemen voor personen, die een tijd bepalen van de wederkomst des Heeren of van de vervulling van een andere belofte van bijzondere betekenis. “Het komt u niet toe te weten de tijden of gelegenheden, die de Vader in Zijn eigen macht gesteld heeft.” Valse leraren mogen soms zeer ijverig schijnen voor het werk des Heeren en geld besteden om hun theorieën voor de wereld te brengen, maar terwijl zij leugen met Waarheid vermengen, is hun boodschap er één van bedrog, die de zielen op verkeerde paden brengt. Dezulken moet men tegen gaan, niet omdat zij slechte mensen zijn, maar omdat zij leraren zijn van valsheden, en een stempel van Waarheid op hun leugens trachten te drukken.

Hoe diep treurig is het toch, dat mannen zich zoveel moeite willen geven om een dwaaltheorie te ontdekken, terwijl er een voorraadschuur van kostelijke parelen van Waarheid is, waaruit zij vrij mogen putten om het volk in hun allerheiligste geloof te verrijken. In plaats van Waarheid aan de mensen bekend te maken, geven zij vrij spel aan hun verbeelding over nieuwe en vreemde dingen en brengen zich op deze wijze geheel in disharmonie met Gods dienstknechten, die het volk op het platform van de Waarheid proberen te brengen. Zij werpen alles terzijde wat gezegd werd ten opzichte van eenheid van sentiment en gevoel en trappen op het gebed van Christus, alsof de eenheid, waarover Hij bad, iets onnodigs was en alsof er geen behoefte bestond voor Zijn volgelingen om één te zijn, gelijk als Hij één is met de Vader. Zij zwenken terzijde af en, evenals Jehu, roepen zij hun broeders om hen te volgen in hun ijver voor de Heere.

Indien hun ijver hen leidde om in één lijn te werken met hun broeders, die de hitte en de last van de dag gedragen hebben; - indien zij zo volhardend waren om moeilijkheden en ontmoedigende ervaringen te overwinnen zoals hun broeders gedaan hebben, dan zouden zij een goed voorbeeld geven en de Heer zou hen aannemen. Maar personen, die uitgaan met een verkondiging van wonderlijk licht en

De Laatste Gemeente Behoort Niet Tot Babylon

ondertussen zielen trachten af te trekken van de instrumenten, die de Heere leidt, moet men veroordelen. Zulks werd ook gedaan door Korach, Dathan en Abiram en hun gedrag is beschreven tot een waarschuwing voor allen. Wij moeten niet doen, zoals zij gedaan hebben, namelijk het beschuldigen en veroordelen van personen op wie de Heere de last van Zijn werk gelegd heeft.

Zij, die verkondigd hebben, dat de Z.D.A. kerk Babylon is, hebben gebruik gemaakt van de Getuigenissen om aan hun stelling een schijn van steun te geven; maar waarom verkondigen zij niet, wat sedert jaren de last van mijn boodschap is, namelijk de eenheid der gemeente?

Waarom halen zij de woorden van de engel niet aan: “Sluit u aaneen, sluit u aaneen?” Waarom herhalen zij niet de vermaning en hielden zich aan het beginsel: “Eendracht maakt macht, tweedracht breekt macht?” Het is juist door zulke boodschappen als deze mannen brengen, dat de gemeente verdeeld en openlijk te schande gemaakt wordt voor de vijanden van de Waarheid. In zulke boodschappen kan men duidelijk het sluwe werken van de grote bedrieger herkennen, die de gemeente tracht te hinderen om in eenheid volmaakt te worden. Deze leraren wandelen in het licht van de vonken van het vuur, dat zijzelf ontstoken hebben; zij volgen hun eigen onafhankelijk oordeel en verbergen de Waarheid onder valse theorieën en ideeën. Zij weigeren te luisteren naar de raad van hun broeders; zij draven maar door op hun eigen weg, totdat zij worden wat satan verlangt van hen te maken: onevenwichtig van verstand.

Ik waarschuw mijn broeders om zich in acht te nemen tegen de werking van satan in elke vorm. De grote vijand van God en mensen verheugt zich heden, dat het hem gelukt is zielen te bedriegen en geld en talenten aangewend te zien voor schadelijke doeleinden. Hun geld had gebruikt kunnen worden ter bevordering van de Waarheid, maar in plaats daarvan is het besteed om ideeën te verbreiden, waaraan de grondslag van de Waarheid ontbreekt.

Een ander voorbeeld

In 1845 was er in de staat Massachusetts een man, Curtis geheten, die een soortgelijk werk deed. Hij verkondigde een valse leer en weefde in zijn theorieën citaten en uittreksels uit de Getuigenissen, die hij vervolgens publiceerde in de “Day Star” en ook uitgaf in losse bladen. Jaren lang hebben deze geschriften droeve vruchten afgeworpen en verachting over de Getuigenissen gebracht, waarin toch op generlei wijze zijn werk ondersteund werd. Mijn echtgenoot schreef hem en vroeg hem wat hij toch bedoelde met het aanhalen van de Getuigenissen i.v.m. zijn eigen woorden, en dat nog wel om te ondersteunen, waar tegen wij gekant waren en verzocht hem om de indruk weg te nemen, die zijn werk gegeven had. Hij weigerde rondit dit te doen, zeggende, dat zijn theorieën Waarheid waren en dat mijn gezichten zijn beschouwingen hebben moeten ondersteunen en feitelijk dat ook deden, maar dat ik vergeten had de zaken te schrijven, die zijn theorieën duidelijk maakten.

De Laatste Gemeente Behoort Niet Tot Babylon

Wandel in eenheid

Ik dring erop aan dat zij, die belijden de Waarheid te geloven, in eenheid met hun broeders wandelen. Geef de wereld geen gelegenheid om te zeggen, dat wij extremisten zijn, dat wij verdeeld zijn, dat de één dit en de ander wat anders leert. Vermijd onenigheid. Laat een ieder op zijn hoede zijn en er voor zorgen in de bressen te staan om de muur te herstellen, i.p.v. bij den muur te staan om er een bres in te maken. Laten allen voorzichtig zijn om toch geen kwaad gerucht uit te brengen tegen het enige volk, dat aan de beschrijving beantwoord van de laatste gemeente, die de geboden Gods bewaart en het geloof van Jezus heeft en de standaard van de gerechtigheid in deze laatste dagen hoog houdt.

God heeft een duidelijk te onderkennen volk, een gemeente hier op aarde, die voor niemand onderdoet, maar allen overtreft t.o.v. de hulpmiddelen om de Waarheid te onderwijzen en Gods wet te verdedigen. God heeft instrumenten, door Hemzelf aangewezen, mannen, die Hij leidt, die de hitte en de last gedragen hebben, die medewerkers zijn van hemelse wezens ter bevorderingen van Gods Koninkrijk in deze wereld. Dat allen zich verenigen met deze uitverkoren instrumenten, opdat zij eindelijk gerekend mogen worden met hen, die de lijdzaamheid van de heiligen hebben, de geboden Gods bewaren en het geloof van Jezus hebben.

De Brief

Hier volgt de brief, die aan br. Stanton gestuurd werd:

Napier, Nieuw Zeeland, 23 maart 1893

Waarde broeder Stanton,

Ik schrijf u enige regels. Ik ga niet akkoord met de stelling die gij ingenomen hebt, want mij is door de Heere getoond, dat juist zulke stellingen zullen worden ingenomen door hen, die in dwaling verkeren. Paulus heeft ons in dat opzicht gewaarschuwd: *“Doch de Geest zegt duidelijk, dat in de laatste tijden sommigen zullen afvallen van het geloof, zich begevende tot verleidende geesten en leringen der duivelen.”*

Mijn broeder, ik heb vernomen dat gij de stelling ingenomen hebt, dat de gemeente der Zevende Dags Adventisten Babylon is en dat allen, die eenmaal behouden willen worden, haar moeten verlaten. Gij zijt echter niet de enige man, die de duivel in deze zaak bedrogen heeft. Gedurende de laatste veertig jaren is de één na de ander opgestaan, die voorgaf dat de Heere hem met een bijzondere boodschap, die gij verkondigt, er één is van satanische misleiding en berekend om verwarring in de gemeente te stichten.

Mijn broeder, gij zijt voorzeker het spoor bijster. De boodschap van de tweede engel was gericht tot Babylon (de kerken), waarin hun val aangekondigd en het volk opgeroepen werd om het te verlaten. Deze zelfde boodschap moet voor de tweede keer verkondigd worden. *“en na dezen zag ik een anderen engel afkomen uit den hemel, hebbende grote macht, en de aarde is verlicht geworden van zijn heerlijkheid. En hij riep krachtiglijk met een grote stem, zeggende: Zij is gevallen, zij is gevallen, het grote Babylon, en is geworden een woonstede der duivelen, en een bewaarplaats van alle onreine geesten, en een bewaarplaats van alle onrein en hatelijk gevogelte;*

De Laatste Gemeente Behoort Niet Tot Babylon

dewijl uit den wijn des toorns harer hoererij alle volken gedronken hebben, en de koningen der aarde met haar gehoereerd hebben, en de kooplieden der aarde rijk zijn geworden uit de kracht harer weelde: gaat uit van haar, Mijn volk, opdat gij aan haar zonden geen gemeenschap hebt, en opdat gij van haar plagen niet ontvangt. Want haar zonden zij de ene op de andere gevolgd tot den hemel toe, en God is harer ongerechtigheden gedachtig geworden.”

Mijn broeder, indien gij leert dat de gemeente der Zevende Dags Adventisten Babylon is, dan hebt gij het mis. God heeft u geen opdracht gegeven om zulk een boodschap te verkondigen. Satan zal het hoofd van een ieder, waartoe hij toegang krijgen kan, inspireren om valse theorieën uit te werken of op een dwaalspoor te gaan, om zodoende een valse beweging in het leven te roepen en zielen af te leiden van het ware doel, waar het omgaat. Ik veronderstel, dat sommigen door uw boodschap zullen worden bedrogen, omdat zij zo nieuwsgierig zijn en een verlangen hebben naar iets nieuws.

Het stemt mij inderdaad droevig te vernemen, dat gij op enigerlei wijze door de vijand wordt bedrogen, want ik weet, dat de theorieën, die gij verkondigt, niet waar zijn. Door zulke gedachten te verbreiden, zult gij en uzelf en anderen grote schade toebrengen. Probeer toch niet de Getuigenissen te verwringen, te verdraaien of er een verkeerde uitleg aan te geven, om daardoor kracht bij te zetten aan uw dwaalleer. Velen hebben dezelfde weg bewandeld en veel kwaad gesticht. Herhaalde keren zijn anderen begonnen deze boodschap te verkondigen, maar mij werd getoond, dat het niet de Waarheid is.

Ik heb ook vernomen, dat gij leert, dat wij geen tienden moeten betalen. Mijn broeder, doe uw schoenen van uw voeten, want de plaats, waar gij staat is heilig land. De Heere heeft duidelijk aangaande het afzonderen van de tienden gesproken. Hij zeide: *“Brengt al de tienden in het schathuis, opdat er spijs zij in Mijn huis; en beproeft Mij nu daarin, zegt de HEERE der heirscharen, of Ik u dan niet opendoen zal de vensteren des hemels, en u zegen afgieten, zodat er geen schuren genoeg wezen zullen.”* Maar terwijl Hij een zegen uitspreekt over hen, die de tienden afzonderen, spreekt Hij ook een vloek uit over hen, die ze inhouden. Kortgeleden heb ik nog direct licht van God ontvangen aangaande het feit dat vele Z.D.Adventisten de Heere beroven in de tienden en de gaven en mij werd duidelijk getoond, dat Maleachi de zaak naar Waarheid voorgesteld heeft. Hoe durft iemand dan ook maar denken in zijn hart, dat een ingeving om de tienden en gaven in te houden, van de Heere komt! O mijn broeder, waar zijt gij toch van het goede spoor afgeweken? O, zet uw voeten toch weer in het goede spoor!

Wij naderen het einde, maar indien gij u of iemand anders zich door de vijand laat misleiden om een tijd voor de wederkomst des Heeren te bepalen, dan is zulks een herhaling van het werk, dat in het verleden dikwijls gedaan is en waardoor zielen ten verderve zijn geleid.

Indien gij het juk van Christus draagt en Zijn last op u neemt, dan zult gij overvloed van werk zien in dezelfde lijnen, waarin de dienaren Gods werken, namelijk in het prediken van Christus en dien gekruisigd. Maar indien iemand het uur of de dag of het jaar van Jezus' verschijning begint te verkondigen, die heeft een juk op zich genomen en verkondigt een boodschap, die de Heere hem niet gegeven heeft.

God heeft een gemeente op aarde, waarvan de leden Zijn uitverkoren volk zijn en Zijn geboden onderhouden. Hij leidt niet ronddolende afgewekenen, de ene hier en

De Laatste Gemeente Behoort Niet Tot Babylon

de andere daar, maar een volk. De Waarheid is een heiligende kracht, maar de strijdende kerk is nog niet de triomferende kerk. Er is onkruid onder de tarwe. *“En de diensknechten zeiden tot hem: Wilt gij dan, dat wij heengaan en datzelve vergaderen? Maar hij zeide: Neen, opdat gij het onkruid vergaderende, ook mogelijk met hetzelfde de tarwe niet uittrekt.”* Het net van het Evangelie vangt niet alleen goede vissen, maar ook slechte; maar de Heere weet, wie de Zijnen zijn. Het is ieders plicht ootmoedig voor God te wandelen. Wij moeten geen nieuwe vreemde boodschap zoeken. Wij moeten niet denken dat de uitverkorenen Gods, die trachten in het licht te wandelen, Babylon zijn. De gevallen kerken zijn Babylon. Babylon heeft vergiftigde leerstellingen gekoesterd, de wijn van dwaling. Deze wijn van de dwaling bestaat uit valse leerstellingen, zoals de natuurlijke onsterfelijkheid van de ziel, de eindeloze pijniging van de goddelozen, het verloochenen van het vòorbestaan van Christus vòòr Zijn geboorte te Bethlehem en het verheffen van de eerste dag van de week boven Gods geheiligde en gezegende dag. Deze en aanverwante dwalingen worden door de verschillende kerken aan de wereld voorgehouden, waarmee de Heilige Schrift vervuld wordt: *“omdat zij uit den wijn des toorns harer hoererij alle volken heeft gedrenkt.”* Door deze valse leerstellingen is een toorn verwekt, en wanneer koningen en presidenten van de wijn des toorns harer hoererij drinken, worden zij tot toorn geprikkeld jegens hen, die niet willen instemmen met de valse satanische ketterijen, die een valse sabbat verheffen om Gods gedenkteken met voeten te vertreden.

Gevallen engelen op de aarde vormen een bondgenootschap met boze mensen. In dit tijdperk zal de antichrist verschijnen als de ware Christus en de wet van God zal door de volken van deze wereld ten volle te niet gemaakt worden. De opstand tegen God zal tot volle rijpheid komen. Maar de ware leider van deze opstand is satan, gekleed als een engel des lichts. De mensen zullen bedrogen worden en hem verheffen in de plaats van God en als zodanig verheerlijken. Maar de Almachtige zal tussenbeide komen, en dan zal over de afvallige kerken, die zich verenigd hebben in de verheerlijking van satan het vonnis uitgesproken worden: *“Daarom zullen haar plagen op één dag komen, namelijk dood en rouw en honger, en zij zal met vuur verbrand worden; want sterk is de Heere God, die haar oordeelt.”*

Hier volgen nog enkele citaten van zr. White:

“De vijandschap van de wereld betekent niet het grootste gevaar voor de gemeente van Christus. Het boze dat in het hart van de gelovigen wordt gekoesterd brengt de grootste ellende en vertraagt de vooruitgang van het werk van God. Er is geen beter middel om het geestelijke leven te verzwakken dan het koestern van nijd, verdenking, het maken van aanmerkingen, en kwaad denken. Aan de andere kant is het sterkste getuigenis voor het zenden van Gods Zoon in deze wereld het bestaan van harmonie en eenheid tussen mensen van verschillende geaardheid die met elkaar Zijn gemeente vormen. Het is het voorrecht van de volgelingen van Christus om dit getuigenis uit te dragen.”

Van Jeruzalem tot Rome blz. 401

“Het werk van menig lastendrager wordt niet verstaan, zijn werk niet gewaardeerd, totdat de dood hem wegroept. Wanneer dan anderen die lasten op zich nemen, die hij heeft neergelegd en zij die moeilijkheden ontmoeten, die den

De Laatste Gemeente Behoort Niet Tot Babylon

overledene zijn tegen gekomen, dan kunnen ze verstaan hoe zijn geloof en moed beproefd werden. Dan worden dikwijls de fouten, waarover zij zo snel hebben geoordeeld, geheel uit het oog verloren. De ondervinding leert hen dan medegevoel. God laat toe, dat mensen verantwoordelijke plaatsen bekleden. Dwalen zij, zo heeft Hij macht om het te verbeteren of deze mensen te verwijderen. Wij moeten voorzichtig zijn om niet het werk van oordelen in onze hand te nemen, het werk dat alleen aan God toekomt.”

Gospel Workers p.474